“Ю-В”, вентиляційна шахта РУ ім. Кірова введена у 70-х в ході реконструкції рудника. Мала вентилятори ВЦ-5. Слугувала для провітрювання гірнич. виробок.

“Ювента”, колектив естрадно-спорт. танцю створен. 1979 за ініціативою І.А. Шепеленко при Палаці дитячої та юнацької творчості ім. Ю.О. Гагаріна. Відвідують 45 чол. Переможець обл. фестивалю “Новорічний серпантин” (1997), ½ фіналу телепрограми фант-лото “Бінго” (Київ, 1998), Всеукр. конкурсу сучас. хореографії (1999), уч. телепередачі “Ранкова зірка” (Москва, 1998).

Ювелірна вулиця, розташована у півн. частині Довг. р-ну. Закладена у 20-х. До 1975 мав назву провулок Мудрьонівський. Довж. 570 м, ширина 7 м. Має 14 приват. будинків, проживає 38 чол. Вкрита щебенем, багата на зелені насадження. Обслуговує 39 в/з.

“Ювілейна”, народна назва частини Сакс. р-ну. Житломасив, торговий центр, місце транспортних розв’язок. Умовна пл. до 40 га. Складається з висотних будинків. Назва пішла від магазину “Ювілейний”.

“Ювілейна”, шахта ВАТ “Суха Балка” стала до ладу в 1979. Поверхня обладнана 2-баштовим копром висотою 100 м, у кожному встановлені багатоканатні 2-ципові підйомники зі скіпами 25 т та одноклітьовими підйомниками установками на вагонетку на 10 т. Виникла в результаті реконструкції РУ ім. ХХ партз’їзду. Утримання заліза в руді до 58 %. Потужність у 2000-2,2 млн. т. До скл. входять допоміжні стволи шахт “Центральна” і “Південна”, 2 допоміжних стволи, дробильний комплекс, сортувально-збагачувальна фаб-ка. Ствол пройден. до горизонту 1,3 тис. м. Очисні роботи ведуться на горизонті 1 тис. м, підготовчі – на 1,1 тис. м, гірничо-капітальні – на 1,2 і 1,3 тис. м. Запаси розвідані на глибині 2 тис. м. Працює до 1,5 тис. чол.

“Ювілейний”, готель відкрит. у квіт. 1968. Має 9 поверхів, 173 номери, перукарню, кафе. Розташован. на вул. Федоренка Терн. р-ну.

Ювілейний житломасив, Сакс. р-ну закладен. в кінці 60-х. Розвитку набув у 70-80-х. Має 17 висотних будинків, проживає 4920 чол. Має об’єкти соцкультпобуту. Назван. на честь 200-річчя Кр. Рогу. Обслуговує 88 в/з.

Ювілейний мкрн. бульвар, закладен. у середині 70-х. Пл. 1,5 га. Має багату рослинність, місця для відпочинку.

“Ювілейний”, пансіонат об’єднання “Кривбасрудоремонт” відкрит. в 60-х на березі Чорного моря в Алуштинському р-ні (Крим). За зміну приймає 260 чол. Має спальні корпуси, спорт. майданчик, дискотеку, їдальню, медпункт, пляж.

“Ювілейний”, парк закладен. в 60-х на кордоні Довг. і Дзерж. р-нів. Розвитку набув у 1975. Пл. 21,5 га. Багатий на зелені насадження. Обладнан. місцями для відпочинку, клумбами, дитяч. атракціонами. У 1987 споруджено дитяч. фортецю. Місце проведення масових гулянь жителів Довг. і Дзерж. р-нів.

“Ювілейний”, ринок розташован. у Сакс. р-ні. Відкрит. у 1984. Загальна пл. 8,5 тис. кв. м. Торг. місць 422, прилавків 148.

“Ювілейний”, садівницьке товариство тр-ту “Кривбасбуд” закладене в 70-х у Довг. р-ні. Пл. 3,8 га. Має 72 ділянки.

“Ювілейний”, садівницьке товариство шляхової машинної станції № 2 закладене у 80-х в Терн. р-ні. Пл. 5 га. Має 141 ділянку.

“Ювілейний”, садівницьке товариство СУ № 1 об’єднання “Кривбасрудоремонт” закладене у 80-х в Терн. р-ні. Пл. 6,5 га. Має 157 ділянок.

“Ювілейний”, садівницьке товариство автобази № 17 закладене у 80-х в Інгулецьк. р-ні. Пл. 9,5 га. Має 159 ділянок.

Югоківська вулиця, мкрн. ПівдГЗК Інгулецьк. р-ну. Забудова почалася у 1962 у зв’язку з розвитком ПівдГЗК. До груд. 1975 носила назву вулиця 1-а Югоківська. Довж. 500 м. Має 23 приват. будинків. Названа на честь колективу ПівдГЗК. Обслуговує 22 в/з.

Юдін Володимир Георгійович (17.10.1925, Новосибір. обл. – 19.12.1943, Криворіжжя). Герой Рад. Союзу (22.2.1944). Освіта н/середня. Працював трактористом. Уч. ВВВ з 1943 у скл. 280 гв. СП 92 гв. СД. 30.9.1943 серед перших форсував Дніпро у р-ні с. Дерiївка

(Кіровоград. обл.) і захопив траншеї ворога. 17.10.1943 біля с. Лихівка захопив штабну машину. Загинув у бою з танками. Похован. у с. Недайвода Криворізьк. р-ну. Нагородж. орд. Леніна.

Юдін В'ячеслав Андрійович (19.10.1937, Владимир. обл.). Відом. проектант. Зак. Дніпропетров. ін-т інж. залізнич. транспорту (1960). У 1960-1963 технолог, ст. майстер Калінінград. вагонобуд. з-ду. З 1964 ст. інж., керівник групи, бригади, голов. конструктор проектів ін-ту "Діпрорудмаш"/ВНДПрудмаш. Керував створенням вантажних гірнич. машин. ППН-2Г випускалися серійно. Винахідник.

Юдін Іван Сергійович (12.7.1913, Орлов. обл. – 13.1.1985, Кр. Ріг). Новатор виробництва. Освіта н/середня. У 1948-1974 бригадир електромонтажників СУ № 147 тр-ту "Дніпроелектромонтаж". Брав актив. участь у будівництві промоб'єктів. Переможець змагань, ударник п'ятирічок. Раціоналізатор і наставник. Нагородж. орд. Леніна.

Южик, давня назва вужа на Криворіжжі.

Южина вулиця житломасиву ім. Горького Терн. р-ну. Закладена у кінці 40-х. Сформувалася у 50-60-х. Довж. 227 м, ширина 7 м. Має 15 приват. будинків, проживає 53 чол. Вкрита відсівом, багата на зелені насадження. Названа на честь рос. актора Южина Олександра Івановича (Сумбатов) (16.11.1857, Тульська обл. – 17.11.1927, Москва). З 1882 актор Малого театру. Ролі Чацький, Телятєв, Отелло. Писав драми. Обслуговує 17 в/з.

Юза Джона, кар'єр діяв у р-ні Дубової Балки з кінця XIX ст. Розробляв пласт багатої руди, яку доставляли на металург. з-ди Юза у Донбасі.

Юка нитчаста (Yucca filamentosa), рослина родини лілійних. Батьківщина – Півн. Америка. Кущ з численними розетками листків. Листки прямостоячі, лінійні, 30-75 см завдовжки. Квітки жовтувато-білі, дзвоникові, пониклі, зібрані у волоть 1-1,5 м заввишки. Плід – коробочка до 5 см завдовжки. Цвіте VII-VIII. Плодоносить при штучному запиленні. Розмножується діленням куща. Декоративна особливо під час цвітіння. Пройшла інтродукційне випробування у Криворізьк. ботсаду і пропонується в озеленення для поодиноких та групових посадок у парках, скверах, газонах.

Юм, цегла-сирець для обпалювання у давні часи на Криворіжжі.

Юмашева вулиця житломасиву ім. Горького Терн. р-ну. Закладена у кінці 40-х. Сформувалася у 50-60-х. До 1975 мав назву провулок Горіхівський. Довж. 250 м, ширина 7 м. Має 18 приват. будинків, проживає 64 чол. Вкрита відсівом, багата на зелені насадження. Названа на честь Героя Рад. Союзу Юмашева Івана Степановича (9.10.1895, Тбілісі – 2.9.1972, Ленінград). Адмірал (1943). Командував Чорн. і Тихоокеан. флотами. Обслуговує 17 в/з.

Юна вулиця, знаходиться в м. Інгулець. Забудова почалася у 1962 у зв'язку з будівництвом НГЗК. Дов. 250 м. Має 27 приват. будинків. Обслуговує 58 в/з.

"Юнацька спілка", молодіжна організація діяла на Криворіжжі у 1919-1921. Діяльність була спрямована проти рад. влади. Ліквідована насильницьким шляхом органами ВЧК.

Юнацький Олег Павлович (29.9.1946, Кр. Ріг). Спорт. керівник. Зак. КГРІ (1975). У 1969-1971 інж. філії "Укржитлоремпроекту". У 1971-1973 директор спорткомплексу РУ ім. Дзержинського. З 1989 директор Палацу водного спорту. Брав участь у створенні сучас. спортбази у Кр. Розі. Організатор змагань і турнірів. Нагородж. знак. "За заслуги перед містом".

"Юний віртуоз", міський щорічний фестиваль юних піаністів. Проводиться з 1975 за ініціативою фортепіанного відділу міського музуч-ща. Сприяє виявленню юних талантів серед учнів шкіл естетичного виховання, підвищенню профмайстерності. Проходить у 3 тури – шкільний, зональний і міський. Заключний проводиться на базі музуч-ща. Переможці одержують право виступати із симфонічним оркестром музуч-ща.

"Юний скрипаль", щорічний міський конкурс започаткован. в 1995 струнним відділом музуч-ща. Сприяє удосконаленню проф. навичок, пропагує кращі зразки скрипкової музики. З 2000 беруть участь виконавці з Нікополя і Жовтих Вод. Вікова категорія

учасників від 5 до 15 років. Лауреати одержують право виступати із симфонічним оркестром музуч-ща. Проводиться на базі музуч-ща та міської школи мистецтв № 2.

“Юний спартаківець”, дитячі загони під такою назвою формувалися на Криворіжжі у 1920-1921 під керівництвом комсомолу. 1-й загін у скл. 25 чол. утворен. у дитбудинку. При ст. Довгинцеве діяв загін у 40 чол., на ШУ “Дубова Балка” – 30. У 1922 нараховувалося 400 дітей. Проведено 2 конференції. Випускалася стіннівка “Голос юного спартака”. Ці загони стали прообразом піонерських організацій.

“Юний спартаківець”, клуб школяра діяв у Ц.-Міськ. р-ні у 80-90-х. Об’єднував школярів, які відвідували гуртки і секції за адресами. Вихованці брали участь у виставках, фестивалях і конкурсах.

Юних комунарів вулиця житломасиву Гданцівка Ц.-Міськ. р-ну. Закладена у кінці 20-х. Розвиту набула у 50-60-х. Довж. 606 м, ширина 5,2 м. Пл. 1,1 тис. кв. м. Тверде покриття з 1968. Має 40 будинків. Обслуговує 1 в/з.

Юних моряків клуб, відкрит. у квіт. 1988. Сприяє розвитку інтересу у підлітків до морської служби, водного транспорту, створення умов для гармонійного розвитку особистості. Взимку вивчається історія флоту, сигналізація, матчастина. Влітку випробують свої сили на шлюпках і вітрилах на акваторії КРЕСівського водоймища. Відвідує 700 курсантів, працює 13 викладачів. Існують секції вітрильного спорту, байдарки і каное, важк. атлетики, 16 гуртків – юнг, стрільців, плавання. Команда призер ІІІ Всеукр. зльоту юних моряків (1995). Директори В.М. Кудрявцев, О.Д. Антропов, В.В. Зізюк. Розташован. на вул. Нарвській у Жовт. р-ні.

Юницький Юрій Юрійович (28.5.1965, Кр. Ріг). Громадськ. діяч. Зак. Криворізьк. педін-т (1990). У 1990-1991 учитель СШ № 14. У 1991-1994 редактор радіо, кор. газ. “Новатор” НКГЗК. У 1994-1996 інспектор відділу охорони. У 1996-1998 пом. директора фірми “Техноцентр”. З 1998 зав. відділом газ. “Наш век”. Засновник і перший керівник спілки незалежн. укр. молоді (1989-1990). Голова обл. організації партії “Вперед, Україно”. Делегат перших з’їздів НРУ, партії “Вперед, Україно”.

Юність, житломасив закладен. на початку 50-х силами РУ ім. К. Лібкнехта на території Сакс. р-ну. Житлофонд у період формування зріс до 9,5 тис. кв. м. Складається з 1-го мкрн. і центр. частини кол. рудника. Проживає більше 15 тис. чол. Центральні вулиці Каспійська, Кузнецова, Курчатова. Розвинута інфраструктура. Діють об’єкти соцкультпобуту.

“Юність землі криворізької”, у 60-х постійна рубрика у ж. “Зміна”. Друкувалися твори криворізьк. літераторів.

“Юність”, зразковий дитячий хореографічний ансамбль Палацу культури металургів створен. у жовт. 1991 Т.О. Вдовенко. 120 учасників віком від 5 до14 р. Діє 5 груп. Виступає у цехах ком-ту “Криворіжсталь”. Уч. конкурсів танцю “Україно моя”, “Срібне джерельце”, “Кришталева квітка” ін. З 1996 – зразковий. У репертуарі укр. народ. танці, хореографіч. казки, класичні постановки.

“Юність”, кінотеатр відкрит. у груд. 1964. Має зал на 600 місць. З червня 1996 в оренді “Керри”. З січ. 2001 молодіжно-розважальний центр.

“Юність”, кінотеатру сквер закладен. у середині 60-х у Сакс. р-ні. Пл. 1,9 га. Обладнан. клумбами, пішохідними доріжками, місцями для відпочинку. Багатий на зелені насадження.

“Юність”, клуб школяра діяв в Інгулецьк. р-ні у 80-90-х. Об’єднував школярів, які відвідували гуртки і секції за інтересами. Вихованці брали участь у виставках, фестивалях і конкурсах.

“Юність”, клуб школяра діяв в Довг. р-ні у 80-90-х. Об’єднував школярів, які відвідували гуртки і секції за інтересами. Вихованці брали участь у виставках, фестивалях і конкурсах.

“Юність”, клуб школяра діяв в Сакс. р-ні у 80-90-х. Об’єднував школярів, які відвідували гуртки і секції за інтересами. Вихованці брали участь у виставках, фестивалях і конкурсах.

“Юність”, садівницьке товариство ЖКК тр-ру “Криворіжаглобуд” закладене в 70-х у Інгулецьк. р-ні. Пл. 3,9 га. Має 82 ділянки.

Юнка, давня назва дівчини на Криворіжжі.

Юності вулиця житломасиву ім. Горького Терн. р-ну. Закладена у кінці 40-х. Сформувалася у 50-60-х. До 1975 мав назву провулок 4-й Ринковий. Довж. 900 м, ширина 7 м. Має 17 приват. будинків, проживає 60 чол. Вкрита відсівом, багата на зелені насадження. Обслуговує 17 в/з.

Юона вулиця житломасиву Гвардія Терн. р-ну. Закладена в кінці 40-х. Сформувалася у 50-60-х. До 1975 мала назву вулиця 3-я Шахтарська. Довж. 243 м, ширина 7 м. Має 16 приват. будинків, проживає 57 чол. Вкрита відсівом, багата на зелені насадження. Названа на честь рос. художника Юона Костянтина Федоровича (24.10.1875, Москва – 11.4.1958, там же). Народ. художник СРСР (1950). Твори “Нова планета”, “Куполи і ластівки”, “Парад на Красній площі в Москві 7 листопада 1941 року”. Держ. прем. СРСР (1943). Обслуговує 16 в/з.

Юпка, вид безрукавної жіночої кофти на помочах у давнину на Криворіжжі.

Юра, провісник у давнину на Криворіжжі.

Юргелевич Сергій Владиславович (18.6.1972, Кр. Ріг). Економіст. Зак. Укр. аграр. ун-т (1994). Вихованець СШ № 110. У 1998-1999 учений секретар Ін-ту економіки НАН України. З 1999 експерт групи економіч. законодавства Укр.-Євроцентру з питань законодавства. Канд. економіч. наук (1998). Вивчає проблеми розвитку податкової системи, фінансового сектора України. Уч. конференцій, нарад. Автор. наук. праць з проблем економіки.

Юр’єв день святкується двічі на рік 6 травня та 9 грудня.

Юринея (Jurinea), рід рослин родини айстрових. Багаторічники або півкущики. Листки зі споду павутинистоповстисті, перисторозділені або цілокраї. Усі квітки трубчасті, двостатеві, пурпурові або рожеві. На Криворіжжі 4 види. **Ю. павутиниста** - багаторічник 30-90 см заввишки з поодинокими кошиками та **Ю. багатоквіткова** – півкущик з дрібними численними кошиками. Поширені на степових схилах балок по всьому регіону. **Ю. короткоголова** зустрічається тільки на вапнякових відслоненнях у півд. частині регіону. Півкущик 20-40 см заввишки з вузьколінійними листками та блідо-рожевими квітками. Цвіте VII-VIII. Охороняється в межах Дніпропетров. обл. **Ю. харківська**, що також занесена до списку рідкісних та зникаючих рослин Дніпропетров. обл., зрідка трапляється на пісках (околицях с. Широкого).

Юрицина купця економія, існувала в 90-х XIX ст. – початок XX ст. Знаходилася поблизу с. Софіє-Гейківка на березі р. Бокова. Займала до 5 тис. дес. землі. Мала 12 тис. овець, верблюдів, 250 корів, завод-розплідник чистокровних костромських гончих собак. Пограбована у роки гром. війни.

Юрія Довгорукого вулиця, розташована у півн. частині Довг. р-ну. Закладена у 20-х. Розвитку набула у 30, 50-60-х. Довж. 655 м, ширина 9 м. Має 36 приват. будинків, проживає 91 чол. Вкрита асфальтом, багата на зелені насадження. Названа на честь владимиро-суздальського князя Юрія Довгорукого (близько 1090-15.5.1157, Київ). Великий князь Київський з 1155. Син Володимира Мономаха. Вів боротьбу за Київ; у 1155 оволодів містом. Похований у Спаса на Берестові церкві у Києві. Ю.Д. вважають засновником Москви. Обслуговує 39 в/з.

Юрія Смирнова вулиця житломасиву Першотравневий Терн. р-ну. Закладена у кінці 40-х. Розвитку набула у 50-60-х. До 1975 мала назву вулиця Чкалова. Довж. 1,6 тис. м, ширина 9 м. Має 13 багатоповерхових будинки, проживає 1145 чол. Вкрита асфальтом. Названа на честь Героя Рад. Союзу Смирнова Юрія Васильовича (1925 – 24.6.1944).

Важкопораненим потрапив до рук ворога. Зазнав жорстоких тортур, після чого спалений живцем. Обслуговують 77, 79 в/з.

Юріївська вулиця житломасиву ім. Горького Терн. р-ну. Закладена у кінці 40-х. Сформувалася у 50-60-х. До 1975 мала назву вулиця 2-а Ринкова. Довж. 920 м, ширина 7 м. Має 33 приват. будинки, проживає 117 чол. Вкрита відсівом, багата на зелені насадження. Обслуговує 17 в/з.

Юрк Юрій Юрійович (6.5.1905, Дніпропетров. обл. – 16.1.1976, Сімферополь). Засл. діяч науки і техніки України (1968). Проф. (1954). Д.Г/М.Н. (1953). Зак. Харків. ун-т. (1932). У 1934-1941 аспірант, заввідділом Ін-ту геологіч. наук України. Уч. ВВВ з трав. 1942. Дійшов від Волги до Берліна. З 1945 заввідділом Ін-ту геології. У 1956-1973 директор Ін-ту мінеральних ресурсів АН України. Автор 120 наук. праць, 12 монографій. Вивчав проблеми мінералоутворення, походження магнетиту, сульфідів Кривбасу. Нагородж. орд. Вітчизняної війни 1 ст. (2), 2 ст., Червоної Зірки, "Знак Пошани" (2).

Юркевич Віктор Сильвестрович (25.8.1913 - ?, Кр. Ріг). Військ. діяч. Освіта середня. Служив в армії. Уч. ВВВ. Виявив мужність в боях. Після звільнення в запас працював на з-ді "Криворіжсталь". Ударник п'ятирічок, переможець змагань. Нагородж. орд. Леніна, Червоного Прапора, Вітчизняної війни 1 ст., Червоної Зірки (2).

Юркова Лариса Павлівна (2.12.1935, Запорізька обл.) Пед. керівник. Зак. Одес. педін-т (1957). У 1958-1969 учитель укр. мови СШ №№ 71,62. У 1969-1996 учитель, заст. директора СШ № 43. Умілий керівник. Учитель-методист. Почес. грамота Міносвіти України. Нагородж. орд. "Знак Пошани".

Юрковський Євген Филимонович (28.2.1932, Волинська обл.). Почес. гірник (1981). Зак. ФЗН № 37 (1950). У 1950-1982 кріпильник, прохідник, бригадир шахт "Нова" ім. газ. "Правда", "Батьківщина" РУ ім. К. Лібкнехта. Новатор виробництва, майстер швидкіс. проходок. Підготував 18 спеціалістів. Переможець змагань. Визнавався кращим за професією. Нагородж. орд. Трудового Червоного Прапора, "Знак Пошани", знак. "Шахтарська слава" 1-3 ст.

Юров В'ячеслав Лукич (1938, Одес. обл.). Держ. діяч. Зак. КГРІ (1974). У 1956-1963 працював маркшейдером у гірнич. промисловості Узбекистану. У 1963-1976 виконроб, голов. інж., нач. управління тр-ту "Криворіжшляхводбуд". У 1979-1989 голов. інж., керуючий тр-том "Кримгідроспецбуд". У 1989 обран. головою Сімферопольск. міськради. З 1998 заст. Голови Верх. Ради Криму. З 2000 радник Голови Верх. Ради Криму. Засл. будівельник України. Нагородж. орд. "За заслуги " 3 ст., Трудового Червоного Прапора, "Знак Пошани".

Юров Петро Пантелійович (12.7.1930, Воронезька обл.) Науковець. Зак. Моск. ін-т кольор. металів і золота (1955). У 1955-1960 інж., керівник групи з-ду "Сибелектросталь". У 1960-1966 зав. лабораторією збагач. Камиш-Бурунського залізоруд. ком-ту. У 1967-1981 зав. лабораторією збагач. окислен. руд ін-ту "Механобрчормет". У 1981-1996 доцент, заст. декана геолого-збагач. фак-ту КГРІ/КТУ. Канд. тех. наук (1964). Автор 118 праць з проблем збагачення руд. Брав участь у розробці магнітного гідроциклону. Сріб. медалі ВДНГ СРСР, бронз. ВДНГ України

Юровський Юрій Вікторович (2.1.1955, Кр. Ріг). Почес. залізничник (1994). Зак. Криворізьк. політех. тех-м (1982). У 1975-1977 оператор Криворізьк. дистанції шляхів. У 1977 слюсар, машиніст електровоза локомотив. депо. Майстер керування і водіння надважких составів. Делегат І з'їзду залізничників України (1994). Веде актив. громадську діяльність. Нагородж. знак. "За заслуги перед містом".

Юродивий, у давнину на Криворіжжі називали божевільну людину. В їх божевільний вчинках – наші предки вбачали глибокий зміст.

Юрський період (від назви гір Юра), другий період мезозойської ери почався 195 млн. років тому, тривав 58 млн. років. Геологіч. відклади поширені в Дніпрово-Донецькій і Причорноморській западинах.

Юрчака вулиця житломасиву Бажанове Жовт. р-ну. Закладена у 40-х. розвитку набула у 50-60-х. До 1975 мала назву вулиця 4-а Шухова. Довж. до 800 м, ширина 7 м. Має 22 будинки. Вкрита щебенем, багата на зелені насадження. Названа на честь укр. актора Юрчака Василя Михайловича (26.8.1876, Тернопіль. обл. – 28.9.1914, м. Теребовля). Працював у Рос. народ. театрі товариства "Руська бесіда" (Львів). Серед ролей Феноген ("Хазяїн" Карпенка-Карого), Хома ("Ой, не ходи, Грицю, та й на вечорниці" Старицького), Протасов ("Живий труп" Л. Толстого). Обслуговує 31 в/з.

Юрченко Анатолій Іванович (23.4.1929, Ставрополля). Засл. гірник України (1976). Зак. Середньоазіат. політех-м (1958). У 1956-1963 вантажник, бригадир слюсарів у Ташкенті. У 1963 прохідник тр-ту "Шахтоспецбуд" Запорізька обл. У 1967-1983 прохідник ш. "В-3", "Ювілейна", ім. Артема, "Східна", ШПУ № 1 тр-ту "Кривбасшахтопроходка". Продуктивність праці доводив до 105 %. Актив. раціоналізатор і наставник. Нагородж. знак. "Шахтарська слава" 2,3 ст.

Юрченко Віра (1959, Урал). МСМК (1987). Освіта вища. Легкоатлет-багатоборець. Виступала у СК "Локомотив". Тренери О.Г. і К.Д. Гордієнки. Чл. збірних СРСР та України. Призер чемпіонатів Європи, СРСР, України з багатоборства. З 1989 працювала тренером СК "Локомотив".

Юрченко Олександр Сергійович (3.12.1960, Кр. Ріг). Художник. Зак. Криворізьк. педін-т (1985). У 1985-1988 учитель у Волинськ. обл. З 1988 викладач кафедри образотворчого мистецтва Криворізьк. педін-ту/ун-ту. Працює у галузі станкового живопису. Захоплюється пейзажем, натюрмортом, портретом. Уч. виставок 1993. Виставки у Києві (1994, 1995), Миколаєві (1994). Уч. пленуму молодих художників України (1993), творчого пленуму (1996, м. Городище). Роботи зберігаються у приват. колекціях України, Росії, Канади, США. Серед робіт "Стихія" (1988), "Зимовий "Седнєв" (1993), "Дуб" (1996), "Купальська ніч" (1998) ін.

Юрченко Сергій Анатолійович (1.8.1957, Кр. Ріг). Художник. Зак. Криворізьк. педін-т (1984). Працює у галузі станкового живопису, з 1988 пише ікони. Уч. виставок з 1990. У 1977-1979 художник-оформлювач. З 1984 викладач СШ № 41, школи мистецтв № 1. Роботи у музеях, приват. колекціях. Вивчає історію козацтва. Серед робіт "Корчма", "Козацька рада", "На привалі", "Б. Хмельницький".

Юрченко Софія Михайлівна (1929, Дніпропетров. обл.). Відом. будівельник. Освіта н/середня. Ветеран тр-ту "Криворіжжитлобуд". Стояла біля витоків. Переможець труд. змагань, ударник п'ятирічок, наставник. Відзначалася на будівництві ДП-9. Нагородж. орд. "Знак Пошани".

Юсупов Василь Ісакович (10.9.1923, Ульянов. обл.). Почес. працівник МВС СРСР (1970). Зак. Криворізьк. педін-т (1958). У 1940-1942 працювала на фаб-ці в Термезі. Уч. ВВВ з серп. 1942 у скл. 39 гв. СП 13 гв. СД. У 1943-1944 в органах міліції Новокузнецька, у 1944-1966 дільничний інспектор, нач. відділів, заст. начальника, у 1966-1976 нач. міськ. УВС Кр. Рогу. Організатор боротьби із злочинністю в 60-70-х. Відмінник міліції. Нагородж. орд. Червоного Прапора, Вітчизняної війни 1 ст., "Знак Пошани".

Юсь, у давнину на Криворіжжі 36-а літера алфавіту, яка була відмінена у XVIII ст.

Юферов Микола Петрович (17.11.1922, Кутаїсі – 19.4.1982, Моск. обл.). Герой Рад. Союзу (29.6.1945). Зак. Військ.-повітр. акад. (1955). В арм. з 1940. Уч. ВВВ з трав. 1943. Під час боїв за Кр. Ріг ком-р ланки 96 окрем. коректувально-розвід. авіаполку. За складних погодних умов уміло вів розвідку. Зумів сфотографувати залізнич. вузол. З 1958 полковник у запасі. Працював у Геологіч. ін-ті в м. Моніно. Нагородж. орд. Леніна, Червоного Прапора (2), Вітчизняної війни 1 ст., Червоної Зірки, "За службу Батьківщині" 3 ст.

Юфть, шкіра бугая, вола чи корови, вичинена на чистому дьогті у давнину на Криворіжжі. Ю. була 2 видів: біла та чорна.

Юха, рибний суп у давнину на Криворіжжі.

Юхвід Леонід Аронович (5.5.1909, Запорізька. обл. – 2.9.1968, Харків). Прозаїк, драматург. Освіта н/середня. У 1927 у газ. "Червоний гірник" надрукував перші оповідання "Будьонівка", "Крицевий кінь". За криворізьк. період написав повість "Пристань", зб. оповідань "На життя", роман "Вибух" (1932). До 1935 літпрацівник "ЧГ". З 1935 на творч. роботі у Харкові. П'єси "Тріумф" (1935), "Сам собі ворог" (1938), "Весілля у Малинівці" (1941) (екранізували у 1967, режисер А.П. Тутишкін). Уч. ВВВ з груд. 1942. Зав. відділом радіостанції "Дніпро", спецкор. газ. "Во славу Родины" 3-ї гв. ТА. Уч. боїв за Тулу, Орел, Київ, Львів, Берлін, Прагу. В 1941 поставив у Москві на тему ВВВ – музкомедію "Ніч у червні". П'єси "Чудесний край" (1951), "Голуба фортеця" (1954), "До побачення у травні" (1964), повість "Мишко Конюшенко" (1946), "Вояка" (1963) ін. Нагородж. орд. Вітчизняної війни 2 ст.

Юхименко Микола Григорович (21.12.1954, Дніпропетров. обл.). Засл. працівник промисловості України (1999). Зак. Дніпродзержинськ. індустр. ін-т (1977). У 1977-1996 агломератник, нач. дільниці, механік автоцеху НКГЗК. З 1997 заст. нач. аглоцеху № 1 гірничо-збагач. комплексу ком-ту "Криворіжсталь". Умілий організатор виробництва.

Юхименко Федір Савич (1865, Херсон. обл. – 1933). Уч. рев. подій. Освіта н/середня. Безземельний селянин. Уч. рев. подій 1905. У 1918 голова Висуньської волради. Один з керівників Висуньської народ. республіки на Херсонщині. У 1919 голова Херсон. ком-ту по боротьбі з бандами Григор'єва, голова раднаркому Висуньської партизан. республіки. На чолі загону висуньців брав участь у визволенні Кр. Рогу від денікінців. Служив на військ. посадах, перебував на госп. роботі.

"Юхимок", назва карбованця або інозем. валюти із срібла на Криворіжжі у XVIII ст.

Юхневич Іван Петрович (1885, Білорусія – 13.2.1959, Кр. Ріг). Уч. рев. подій. Освіта н/середня. У 1899-1917 працював на Галковськ. руднику. У 1917 очолював партосередок рудника "Дубова Балка". У жовт. 1917 нелегально доставив у Кр. Ріг з Катеринослава 250 гвинтівок, 300 гранат для загонів Червоної гвардії. Уч. збройного повстання у січ. 1918. Один з організаторів 1-го Криворізьк. ревполку, голова його комітету. Брав участь в боях з нім.-австр. військами в Україні і під Царициним. Уч. гром. війни у 1919-1920. У 1920 чл. Катеринославськ. ревтрибуналу. У 1921-1941 зав. госпчастиною з-ду "Комуніст", голова профспілки з-ду "Пневматик". У 1941-1945 вихователь ремісничого уч-ща в Магнітогорську, голова кол-пу в Казахстані. З 1945 працював у транспорт. цеху озеленювачем з-ду "Комуніст".

Юхневича вулиця житломасиву Гданцівка Ц.-Міськ. р-ну. Закладена у 30-х. Розвитку набула у 50-60-х. До 1975 мала назву вулиця Правди. Довж. 1,2 тис. м, ширина 6 м. Пл. 7,3 тис. кв. м. Тверде покриття з 1958. Має до 30 будинків. Названа на честь уч. рев. подій на Криворіжжі І.П. Юхневича. Обслуговує 19 в/з.

Юхневича І.П. меморіальна дошка, встановлена у 1977 на початку вул. Юхневича у Ц.-Міськ. р-ні. Напис свідчить, що вулиця названа на честь уч. рев. руху на Криворіжжі І.П. Юхневича.

Юхно Д.А. (?-?). В кінці XIX ст. початку XX ст. завідував господарством економії Колачевського. Був повіреною особою. Проводив дослід з впровадження 6-ланового сівообігу, уміло використовував с/госп. механізми. Докладних відомостей не виявлено.

Юхта, вид шкіри, що використовувалася для пошиття взуття та ін. шкіряних виробів у давнину на Криворіжжі.

Юшка, рідка страва, зварена з м'яса, риби, картоплі тощо з давніх часів на Криворіжжі.

Юшко Олексій Михайлович (1928, Дніпропетров. обл.). Новатор сільгосп. виробництва. Освіта н/середня. У 1944-1949 водій кол-пу в Апостолівськ. р-ні. З 1956 працював водієм рад-пу ім. Шевченка. Ударник п'ятирічок, переможець змагань. Нагородж. орд. "Знак Пошани".

Юшко Сергій Кирилович (1925, Дніпропетров. обл. – 1993, Кр. Ріг). Засл. гірник України (1971). Освіта середня. У 1950-1958 лопатник, бурильник, машиніст екскаватора рудника РУ ім. Ілліча. У 1958-1984 машиніст екскаватора НКГЗК. Член "Клубу

мільйонерів”. Новатор виробництва. План виконував на 150-160 %. Раціоналізатор і наставник. Нагородж. знак. “Шахтарська слава” 2, 3 ст.

Ющенко Анатолій Петрович (12.11.1939, Полтав. обл.). Засл. працівник промисловості України (1999). Зак. Криворізьк. металург. тех-м (1965). З 1957 слюсар, механік, ст. майстер з ремонту вапняного цеху ком-ту “Криворіжсталь”. Новатор виробництва, ударник п’ятирічок, переможець змагань.

Ющенко Іван Григорович (1926, Полтав. обл.). Новатор виробництва. Освіта н/середня. Уч. ВВВ з трав. 1944 у скл. 81 гв. СП 63 гв. СД. У 1963-1983 працював РЗФ-1 ПівнГЗК. Ударник п’ятирічок, переможець змагань. Нагородж. орд. Вітчизняної війни 2 ст., Трудового Червоного Прапора.